

for det Overtag, som de formuende altid ville have med Hensyn til Bytning fra en sværere til en lavere Tjeneste, men jeg tillægger det ikke saa stor Vægt, at jeg vil gøre nogen Indvending derimod.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov om almindelig Værnepligt af 6te Marts 1869 § 16.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2755—56).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (M. Nielsen): Det Forslag, der nu er sat under Forhandling, er jo noget beslægtet med det foregaaende, for saa vidt det ogsaa angaar Værnepligten. Jeg nævnte allerede ved Forelæggelsen af Forslaget, at Forholdet, som det nu er efter Værnepligtslovens § 16, medfører, at den 22aarige, som møder paa Sessjonen, kan, naar han ikke er i Besiddelse af den fornødne Legemsdygtighed, med andre Ord af den normerede Højde og Drosje, vises hjem med Paalæg om at møde igen paa den følgende Sessjon, og at dette kan gentage sig paa denne Sessjon, saa at han maa møde paa en tredje Sessjon, hvor han saa bliver at behandle endelig. Og hvad der er Tilfældet med dem, der ikke ere i Besiddelse af den fornødne Legemsdygtighed, er ogsaa Tilfældet med dem, der lide af en Svaghed eller Legemsfejl. Ogsaa de kunne afvises to Gange for først at blive endelig behandlet den tredje Gang. Dette er et Forhold, der er meget uheldigt. Der er sikkert mange Medlemmer, som i deres snævrere Bekendtskabskreds have erfaret, hvilket Afbræk denne Bestemmelse medfører for den unge værnepligtige. Han maa med den Mulighed for Dje at blive udstreven forlade den Plads, han har, det være sig som almindeligt Thyende eller i en anden Stilling, og gaa til Sessjonen. Naar han saa afvises, vender han altsaa tilbage til det civile Liv, men hans

Blads er da optagen, idet Principalen ikke har kunnet afvente Sessjonens Udfald og lade Pladsen være ubesat. Navnlige for Tjenestethendes Vedkommende ere vel Pladsferne, i alt Fald de gode Pladser, i Reglen optagne. Sessjonen holdes jo nemlig om Efteraaret i Oktober—November Maaneder, og Skiftetiden er jo i November og Maj Maaneder. Følgen er saa paa Landet ofte den, at en saadan afvist værnepligtig maa enten tære paa de Sparekillinge, han mulig har, eller ty hjem til i mange Tilfælde fattige Forældre og være dem til Byrde. Forholdet kan allerede være slemt nok for den udstrevne værnepligtige; en Vinters Mangel paa Beskæftigelse kan let blive et Tillæg til Værnepligtsbyrden. Men endnu værre er det for de afviste, som maa gaa tilbage for at møde næste Aar og saa mulig atter vises tilbage for at møde tredje Gang. Og skulde det hændes, hvad der maa kunne hændes — thi ellers er Værnepligtslovens § 16 urimelig i og for sig uden Hensyn til det her berørte — at den unge Mand paa den tredje Sessjon udstrives, saa har han en Værnepligt for sig som alle andre, der medfører Afbræk i hans civile Virksomhed; det bliver saaledes for ham et ikke ringe Afsnit af hans Liv, der splittes og søndres, og det et Afsnit, hvor de fleste, efter Naturens Ord den bedst kunne begrunde deres Fremtid. Jeg synes, at det er et Forhold af den Natur, at man blot behøver at pege derpaa, for at det ikke skal blive opretholdt, saa meget mere som vi af det sidst behandlede Forslag have set, at vi ere komne bort fra den almindelige Værnepligts Teori, hvorefter man skulde have alle med. Paa en Tid, hvor vi have Frilods- og Tomaaneder smænd, behøver man ikke at tage det saa nøje med Burderingen og Underfølgelsen af de 22aarige værnepligtige, at de, naar de i 22 Aars Alderen ikke opfulde Betingelserne, skulde sendes hjem for mulig at vokse sig større eller mulig overvinde Legemsfejl eller =svagheder. Der er jo Mandstab nok, og de, der forlods skulle være fri, skulde man dog synes saa skulde være dem, der, naar de ere 22 Aar, ikke have den fornødne Legemsdygtighed eller lide af Svagheder. Jeg har imidlertid sondret mellem disse to Arter af værnepligtige, mellem dem, der ikke have den fornødne Legemsdygtighed, og dem, der lide af Legems=svaghed. De, der ikke have den fornødne Legemsdygtighed, har jeg strøget i Omformningen af § 16, og idet de ikke nævnes, gaa de ganske stille ud, komme ikke ind under Undtagelsesbestemmelserne, men blive at behandle færdig. Derimod har jeg ikke, hvad jeg i og for sig gerne vilde, strøget hele § 16. Jeg har ment, at der var noget,